

Εὐσεβείς καὶ φιλόχριστοι ὁμογενεῖς,

Ἐπιτροπῇ τῆς Κοινότητος Τοπκαποῦ ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑκατονταετίας ἐπὶ τῆς ἀν-
 οικοδομήσεως τοῦ ἱεροῦ αὐτῆς ναοῦ τοῦ ἁγ. Νικολάου σελτῆ εὐλογίᾳ τοῦ εὐκλεῶς πατριαρχεύον-
 τος Φωτίου τοῦ Β'. ἀπεφάσισεν ὅπως α) πανηγυρῖση μεγαλοπρεπῶς τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ ἱε-
 ροῦ ναοῦ, ἐπιτελεῦσα ἐκτάκτους πανηγυρι-
 ἀς τελετάς· β) ἐκτυπώσῃ λεύκωμα, περικλείον πᾶν
 ἱστορικὸν καὶ πολύτιμον κειμήλιον, συζόμενον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ ὡς καὶ ἀναμνηστικὰ μετὰλλια.
 γ) τὸ πρεῖδὸν τῶν εἰσπράξεων ἐκ τῶν ἐκτάκτων συνδρομῶν τῶν προσκυνητῶν δαπανήσῃ εἰς τὴν
 ἀναπόφευκτον ἐπισκευὴν τοῦ ναοῦ καὶ τὰς ἐπιειγούσας ἀνάγκας τῆς πασχούσης Κοινότητος.

Ἡ Ἐπιτροπῇ προέβη εἰς τὰς ἀνωτέρω ἀποφάσεις κατὰ χρέες ἐπιβαλλόμενον πρὸς ἀπίστιν
 φόρου εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἀοιδίμους κτίτορας, δωρητάς, συνδρομητάς, ἀνακαινιστάς καὶ ἀφιε-
 ρωτάς εὐσεβεῖς προπάτορας, στηρίξασα τὰς ἐλπίδας τῆς ἐπιτυχοῦς ἐκδόσεως τοῦ προκειμένου

ιερού έργου ἐπὶ τῶν ἰδιαίτερον συμπαθειῶν τῆς ὁμογενείας πρὸς τὴν ἡμετέραν Κοινότητα.

Ἐφ' ᾧ εὐχαρίστως σπεύδει ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ ἐκζητήσῃ παρὰ τοῦ Ὑψίστου τὰς εὐλογίας αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, ἐπὶ τὸν οἶκον ἡμῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα ἡμῶν πρεσβείαις τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ βασιλευργοῦ Νικολάου Μύρων τῆς Δυκείας.

Ἐν Τοπκαπὺ, τῆ 15 Ἰουνίου 1935

Ἡ ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΣΙΚΣΝ. Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΗΜ. ΚΟΥΤΣΟΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΒΡ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ
ΕΥΑΓ. ΜΠΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΘΕΜ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἡ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΝΑΟΥ

ΕΥΑΓ. ΣΑΡΑΦΟΓΛΟΥ
ΚΟΣΜ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ
ΚΩΝ. Π. ΚΛΑΤΣΟΓΛΟΥ
ΙΩΑΝ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ
ΑΝΔΡ. ΒΑΣΕΒΑΝΗΣ

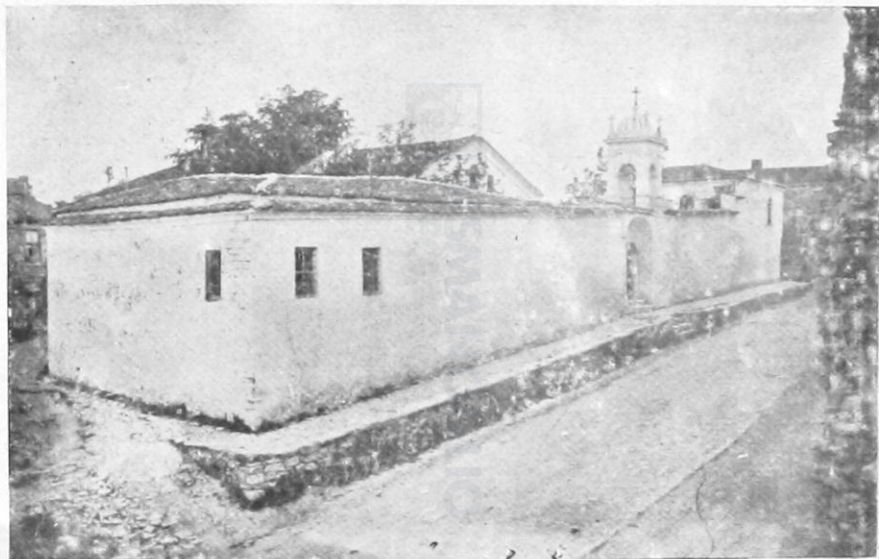
Η Α. ΕΞΟΥΧΟΣ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΑΜΑΛ ΑΤΑΤΟΥΡΚ

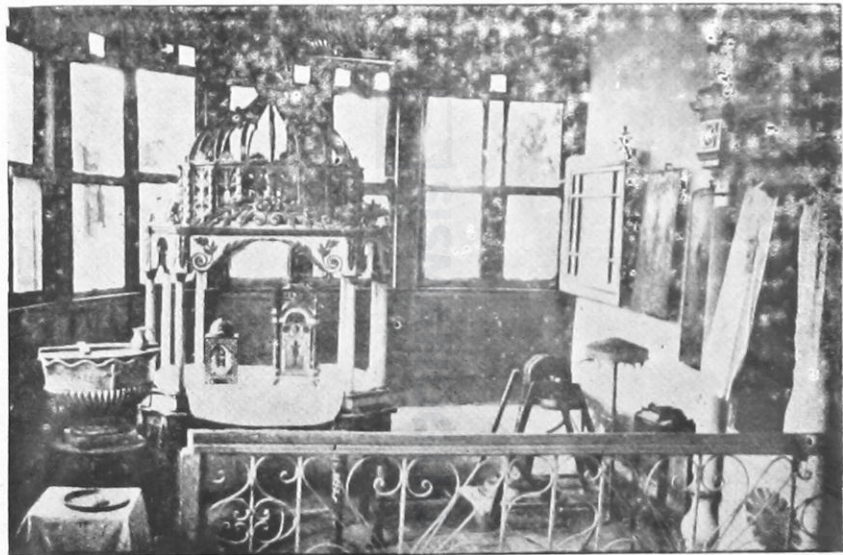

Η Α. ΘΕΙΟΤΑΤΗ ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΣ Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΦΩΤΙΟΣ Β.

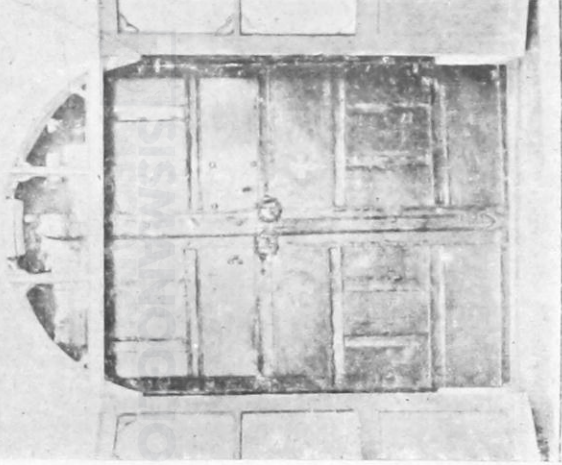

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΤΟΠΚΑΠΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΜΑΣΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

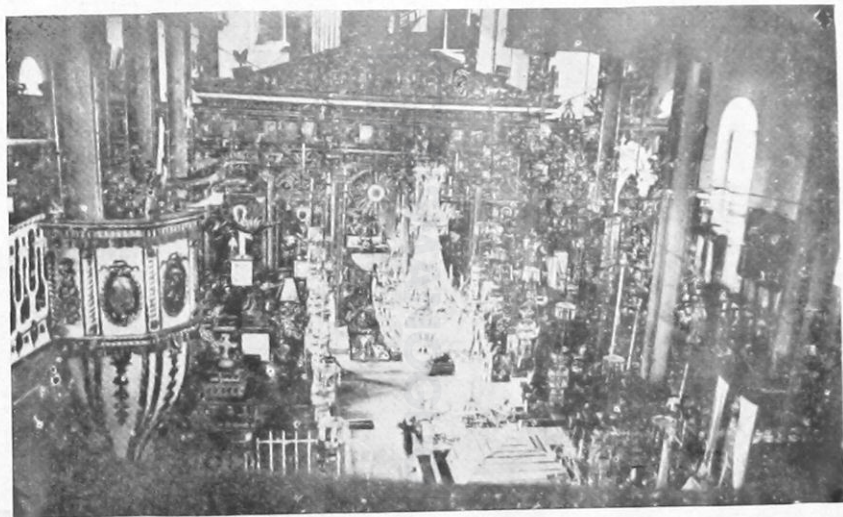

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΝ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ ΑΓΙΑΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Παναγιώτης ἁγίου Ναου ὁφείλει
τὸ προσκολληθῆναι ἐν βίῳ καὶ θνήσκειν,
καὶ ἕλκεται ἕως ἐν τοῦ θανάτου ὄρασι,
τοῦ ἁγίου καὶ ἁγίου ἀποστόλου,
Κωνσταντίνου ἁγίου ἁγίου ἀποστόλου,
ὁ ἁγίου ἁγίου, καὶ ὁφείλει ἁγίου.
Ἄσπρον ἁγίου ἁγίου ἁγίου ἁγίου
ὁφείλει ἁγίου, καὶ ἁγίου ἁγίου ἁγίου.
Ἄσπρον ἁγίου ἁγίου ἁγίου ἁγίου
ἁγίου ἁγίου ἁγίου ἁγίου ἁγίου ἁγίου
ἁγίου ἁγίου ἁγίου ἁγίου ἁγίου ἁγίου

Η ΚΥΡΙΑ ΠΥΛΗ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΑΦΙΕΡΩΤΙΚΗΝ ΠΛΑΚΑ

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

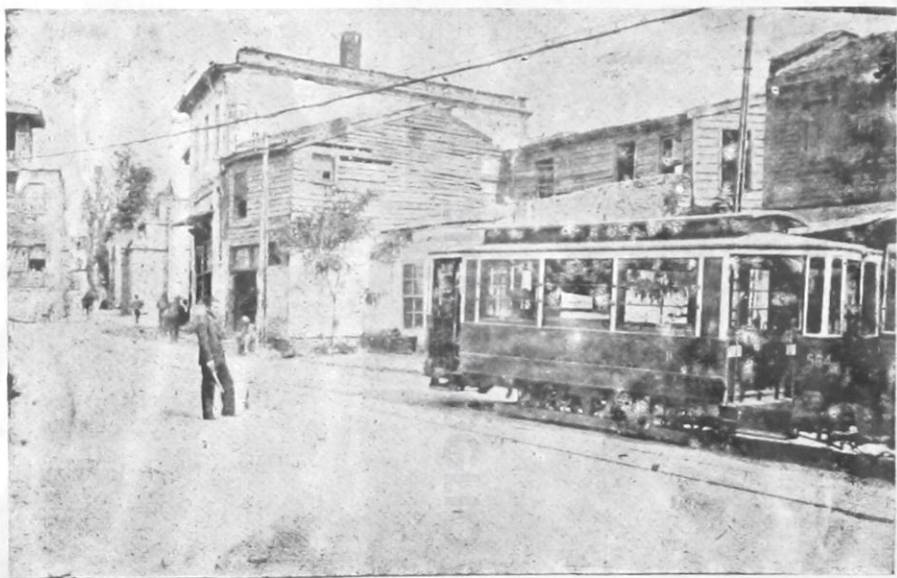
Η ΑΡΧΑΙΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΣ ΕΙΚΟΝ ΠΑΤΙΑΣ ΤΩΝ ΒΛΑΧΕΡΝΩΝ

Η ΒΑΠΤΙΣΤΟΥΡΓΟΣ ΕΙΚΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ο ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΡΙΟΣ

Η ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΤΟΠΚΑΠΟΥ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΥΛΗ ΤΟΥ ΡΩΜΑΝΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Παρά τὴν Πύλην Τεπκαπεῦ(Πύλη Γωμανεῦ) καὶ ἔναντι τῶν ἱστορικῶν τειχῶν ἐπιβλητικὸς ἐγείρεται ὁ Ναὸς τοῦ ἁγ. Νικολάου Μύρων τῆς Λυκείας τοῦ Ραυματουργεῦ, ἀφ' ἧσαντες κατὰ τὸν δ' αἰῶνα.

Ἐπὶ θυζαντινοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, ἐκτίσθη τὸ πρῶτον εἰς τὸν τόπον τοῦ σημερινοῦ ναοῦ ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορίας ἁγίας Ἐλένης μητρὸς αὐτοῦ ὁ ναὸς τοῦ ἁγ. Ρωμανοῦ ἐξ ἧς καὶ ἡ Πύλη ἔλαβε τὸ ὄνομα « Πύλη Ρωμανοῦ ». Ὑπὸ τῆς ἁγ. Ἐλένης μετεφέρθησαν καὶ ἀπετέθησαν ἐν τῷ ναῷ τὸ λείψανον τοῦ προφήτου Δανιὴλ καὶ τὸ τοῦ ἁγ. Νικήτα.

Ἐν αὐτῷ διέμενε Θεόδωρος ὁ Στουδίτης καὶ Ἰωσήφ ὁ ὕμνογράφος, οἱ ὅποιοι ἐμελοποίησαν τοὺς κανόνας. Εἰς πεντάλεπτον ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς Πύλης τοῦ Ρωμανοῦ εἰς τὴν συνεικίαν τὰς Μεκτέπ σώζεται μέχρι σήμερον ἡ μικρὰ θυζαντινὴ μονὴ τῶν ἁγ. μαρτύρων ἀδελφῶν Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφεδώρας, ἡ ὁποία μετὰ τὴν

ἄλλωσιν μετατραπέισα εἰς τέμενος σώζεται μέχρι σήμερον μετὰ τὸ ὄνομα Μαναστήρ Μεστοζηδὶ.

Σκότος ἱστορικὸν καλύπτει τὸ πότε κατεστράφη ὁ ναὸς τοῦ ἁγ. Ρωμανοῦ, ὁ ὅποιος κρημνισθεὶς ἀνοικοδομήθη ὑπὸ Βασιλείου τοῦ Μακεδόνα καὶ τι ἀπέγιναν τὰ ἅγια λείψανα τοῦ προφήτου Δανιὴλ καὶ ἁγίου Νικήτα. Ἰστορεῖται ὅμως ὑπὸ τοῦ Τρύφωνος ἔτι κατὰ τὸ ἔτος 1593 ὑπῆρχε παρὰ τὴν Πύλην Ρωμανοῦ ναὸς τοῦ ἁγ. Γεωργίου κατὰ τὴν ἐκ τὸν Α. Π. Κεραμέα εἰς τὸν Κατάλογον « Ναὶ τῆς Κων)πόλεως » κατὰ τὸ 1604 ἀναφέρεται ναὸς τοῦ ἁγ. Νικολάου, ὅστις ἀνοικοδομήθη εἰς τὸν τόπον τοῦ κρημνισθέντος ναοῦ τοῦ ἁγ. Γεωργίου, καὶ ἀναφέρεται καὶ ἐπὶ Πατριαρχείας Γαφαήλ ναὸς τοῦ ἁγ. Νικολάου ἐν Τεπκαπεῦ. Ὡς τοιοῦτος ἀναφέρεται καὶ εἰς τὸ Κατάστιχον τῶν 125 κιοουρεκτσίδων.

Ἐκ τῶν ἀνω ἀρχαιολογικῶν μελετῶν εἰκάσεται ἔτι εἰς τὸν τόπον τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγ. Ρωμανοῦ καταστραφέντος καὶ ἀνοικοδομηθέντος ὑπὸ

Βασιλείου τοῦ Μακεδόνος, ἀνηγέρθη πάλιν ἐπ' ὀνόματι ἁγ. Γεωργίου καὶ τούτου καταστραφέντος ἐκτίσθη ἄλλος κατὰ τὸ 1593 πρὸς τιμὴν τοῦ ἁγ. Νικολάου ὅπου οἱ προπάτερές μας ἐτέλουν τὰς ἱερουργίας των μέχρι τοῦ 1782.

Διότι κατὰ τὴν πυρκαϊάν τῆς 10 Αὐγούστου 1782, τὴν ὁποίαν ἤντησαν εἰς δημόται πρὸς ἐκδίκῃσιν τοῦ Βεζύρου τῶν Γενιτσάρων, πυρπολίσαντες τὴν συνοικίαν Κιουτσούκ Μευσταφά π. σά. τὸ πύρ ἐπροχώρησε μέχρι Σαχζαδὲ, κατακαίον δὲ τὰς δσάδες τῶν Γενιτσάρων, ἐξηπλώθη πρὸς τὸ Τόπκαπου καὶ Μεθλεχανὲ μέχρι Γεδήκουλε καὶ Ὑψωμαφείων. Τότε φαίνεται ἐκὰη καὶ ὁ ναὸς τοῦ ἁγ. Νικολάου.

Ἐκ προφορικῶν παραδόσεων ὡς ἀναφέρει καὶ ὁ Σπυρίδων Λάμπρος ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Νικολάου ὑπῆρχεν ἤδη κατὰ τὸ 1814 πτωχότατος καὶ ἀγνωστος ἐξεδεῦων ἐν δλίῃ πρὸς συντήρησιν κατ'

ἔτος 4838 γρόσια : αἰ 32 πορόδες.

Εἰκάζεται λοιπὸν ἵτι ὁ ναὸς μετὰ τὴν μεγάλην πυρκαϊάν ἐπισκευάσθη πρχειρῶς καὶ διεκοσμήθη ἐκ τῶν διασωφεισῶν ἱερῶν εἰκόνων καὶ ἀμφίων ὡς καὶ τῆς εἰκονος τοῦ ἁγ. Νικολάου, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν, ἐνὸς χειρογράφου ἐπὶ μεμβράνης Εὐαγγελίου ὡς καὶ τοῦ ἐκ τριῶν ἐπιτοφίου Θρήνου, ἀμφοτέρων μεγάλης ἱστορικῆς ἀξίας, μόλις δὲ τὸ 1831 ἐπὶ Σουλτάνου Μαχμεὺτ τοῦ 6' καὶ ἐπὶ Πατριαρχείας Κωνσταντίου α' τοῦ ἐπὶ Σιναιου ἐτέθη ὁ ἱεμελιος λίθος, ἐπιστατοῦτος τοῦ ἀρχιτέκτονος Κωνσταντίνου Γιολασιγραῖτη καὶ ἀνεκτίσθη ἐκ θάβρων ὁ σημερινὸς περικαλλῆς ναὸς, τιμώμενος ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγ. Νικολάου μετὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν τῶν ἐνοριτῶν καὶ ξένων ὁμογενῶν ὡς ἀναγράφεται εἰς τὴν ἐπὶ τῆς κυρίας πύλης τοῦ ναοῦ ἐντειχισμένην πλάκα.

Ω ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑ ΕΙΣΙΩΝ ΝΑΟΝ
 ΦΟΒΩ
 ΓΙΝΩΣΚΕ ΕΚ ΒΑΘΡΩΝ ΥΠΗΡ
 ΓΜΕΝΟΝ
 ΕΙΣ ΚΑΛΩΣ ΟΓΓΕΣ ΕΚ ΠΡΟΪΜΙΑΣ
 ΟΣΗΣ
 ΤΩΝ ΕΙΝΟΡΤΩΝ ΚΑΙ ΞΕΝΩΝ ΟΜΟ
 ΓΝΙΩΝ
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ ΕΔΙΝΤΟΣ ΟΙΑΚΑ
 ΣΚΑΙΟΣ
 ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΑΡΙΣΤΑ ΚΑΙ ΣΑΦΩΣ
 ΠΑΝΤ
 ΑΥΤΑΡ Ω ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΚΛΗΙΣΜΑ
 ΕΠΩΝΥΜΕ ΝΙΚΑΣ
 ΔΕΧΝΥΣΟ ΤΟΝ ΖΗΛΩΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤ
 ΑΣΜΕΝΟΥΣ

ΑΩΛΑ΄: Μηνί Οκτωβρίη

*Ανωκοδόμηται υπό του αρχιτέκτονος Κωνσταν-
 τίνου τουπίκλην Γελασιγμάχη Καισαριώτου :
 *Ανω δὲ τῆς πύλης πρὸς τὴν δεξιὰν πλευρὰν εὐ-

ηται πλάξ τῶν κτιτόρων:

Καὶ ἐνόρπων Παχτοσηανίδων, Βακάλιδων ΘΑΝΑΣ
 κάπυλας παντελής ΖΑΜΠΑ Σκάπηλας Νικολάου
 οὐλ πεντιζής, ἀναστάσις παχτοσεάνης Αλέξης
 Γιαντζή ΘΕΟΔΩΡΟΥ ποζμασίς φωτάκης κερ-
 στετζής πέτρος Καβζημάλης ἀποστόλης πρώην
 καβζημάλης τῶν κτητόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
 ταύτης παύλου Θεοδώρου κιδημητρίου 1831
 Νοεμ 17. Ὅνακός δύο ἔτη μετὰ τὴν ἀνωκοδόμησιν
 περιήλθεν εἰς ἐνδειαν ἐξοδευθέντων κατὰ τὴν ἀνε-
 γερσιν γρ. 352344 καὶ 45 παρ. μέχρεοσεῖς διαφό-
 ρους 130000 γρ. Ὁ δὲ πατριάρχης ἐνεπίστευεν
 αὐτὸν κατὰ Δεκέμβριον 1833 τῇ συντεχνία ἀμπα-
 τζήδων, οἵτινες σὺν τῷ χρόνῳ ἐξώφλησαν τὸ χρέος.

Κατὰ τὸν αὐτὸν ὁ ναὸς εἶχεν ἀπὸ Αὐγούστου
 1835 τὸν εὐαγγελιστῆ Σωφρόνιον καὶ ἀπὸ Ἀπριλί-
 ου 1850 τὸν ἱερωδὴ Πανάρετον ὡς ἐπισκόπους ἐξ
 οὐ πρόδηλον ὅτι συντεχνία τῶν ἀμπατζήδων πολ-
 λὰς ἐπέφερον ἐπιτελείας καὶ πολὺ συνέτεινεν εἰς
 τὴν πρόσῃον αὐτοῦ.

ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ

Ὁ νῦν ἱερός Ναός τοῦ Ἁγίου Νικολάου εἶναι δρομικῷ ρυθμῷ, τρισυπέστατος, ἴπως αἱ περισσότεραι Ἐκκλησῖαι τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἔχει τρία κλήτη, τὸ κεντρικόν, τὸ βόρειον μετὰ τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, καὶ τὸ νότιον μετὰ τοῦ παρεκκλησίου τῆς Θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν. Τρεῖς Ἁγίας Τραπεζας, τρεῖς προθέσεις καὶ τρεῖς Ὁραίας Πύλας, μίαν τὴν μεγάλην κεντρικὴν, καὶ δύο ἕνθεν καὶ ἑξέθεν τῶν παρεκκλησίων μικροτέρας.

Εἶναι λιθόκτιστος στερεώτατος, ἐκτὸς τῆς στέγης ἢ ὑποαἰ εἶναι ξύλινη, καὶ στηρίζεται ἐπὶ δώδεκα κίονων τετραγωνικῶν ξυλίνων φερόντων εἰς τὰ κιονόκρανα τοὺς 12 Ἀποστόλους.

Ἐχει πλάτος 14,75 μῆκος ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος 25,75 καὶ ὕψος 8,25 μέτρων.

Ἐχει τρεῖς θύρας, μία ἡ κυρία εἴσοδος, ἑτέρα ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς καὶ ἄλλη ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς.

Ὁ Νάρθηξ τοῦ Ναοῦ εἶναι ἐπίσης ξύλινος. Ἐν αὐτῷ εὐρίσκεται καὶ ἀγίασμα ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ἐν τῷ νάρθηκι βλέπει τις ἀναμιξ κατακειμένας πλάκας μετ' ἐπιτυμβίων καθὼς καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ Βήματι τὸ ἀρχαιότερον τῶν ὁμοίων ἀνατρέχει μέχρι τοῦ 1687. Αἱ πλάκες αὗται μετηνέθησαν ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν Νεκροταφείου.

Ὁ αὐλόγυρος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ περιστοιχίζεται ὑπὸ τοίχων ὕψους 5 περίπου μέτρων καὶ φάρδους 90 ἑκατοστῶν, μετ' ἑνὸς θύρας μίαν πρὸς Δυσμὰς, ἄλλην πρὸς Νότον καὶ ἑτέραν πρὸς Βορρὰν. Πλησίον τῆς κυρίας Δυτικῆς θύρας ἐγεί-

ρεται στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ τοίχου ἐπὶ τετραγωνίων λιθίνων θεμελίων τὸ κωδωνοστάσιον, κτισθὲν συγχρόνως μετὰ τῆς Ἐκκλησίας, προκλητικῆς καὶ ἀρίστης γλυπτικῆς τέχνης Ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ κωδωνοστασίου, καὶ ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πλευρᾶς τοῦ τοίχου τοῦ περιβάλλοντος τὸν αὐλόγυρον, βλέπει τις ἐφθαρμένον ἀνάγλυφον τοῦ ποιμένος φέροντος ἐπ' ὤμων τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον, ἱστορικῆς ἀξίας. Νοτιοδυτικῶς τῆς Ἐκκλησίας ἐντὸς τοῦ αὐλογύρου ὑπάρχει διώροφον κτίριον τῆς Σχολῆς ἀνακαινισθὲν ὑπὸ τῶν ἐνοριτῶν ἐν ἔτει 1856, χρησιμεύων σήμερον ὡς ἐπιτροπικὸν καὶ αἴθουσα ὑποδοχῆς. Ὑποκάτω τῆς σχολῆς καὶ ἐν μέρει τοῦ αὐλογύρου τῆς Ν. πλευρᾶς εὕρισκται ὕδραγωγεῖον, βάθους 5.10, μήκους 8.50 πλά-

τους δὲ 6.60 μέτρων, διασάσασα πολλάκις ἀπὸ πυρκαϊᾶς τὴν συνοικίαν, καὶ χρησιμεύουσα νῦν διὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν.

Ἐντὸς τοῦ αὐλογύρου Ν. Ἀνατολικῶς τῆς Ἐκκλησίας ὑπάρχει κτίριον τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευσεν ἄλλοτε ὡς λέσχη τῆς ἀδελφότητος τοῦ Ἀγ. Χαράλιμους, αἱ πρόσοδοι τοῦ ὁποῖου διετίθεντο διὰ τὴν συντήρησιν τῆς Σχολῆς. Β. Δυτικῶς δὲ τῆς Ἐκκλησίας ὑπάρχουν κελλία τινὰ τὰ ὁποῖα χρησιμεύουν ὡς κατοικία τῶν ἐκάστοτε ἱερέων καὶ νεωκόρων.

Ἐκ τῶν διασωθέντων ἱερῶν κειμηλίων εὕρισκονται σήμερον ἐν τῷ Ναῶ, (ἐκτὸς τοῦ ἐπὶ

μειβράνης χειρογράφου Εὐαγγελίου καταθεθέντος πρὸ τετραετίας εἰς τὸ ἀρχαιοφυλάκιον τοῦ Πατρι-
αρχείου), ὁ ἐκ τριῶν Ἐπιτάφιος Θρῆνος μεγάλης
ἱστορικῆς ἀξίας, ἡ ἀρχαία εἰκὼν τοῦ Ἁγίου Νι-
κολάου, ἡ ἀρχαιοτάτη καὶ θαυματουργὸς Εἰκὼν
τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν, καὶ
τινα ἄλλα σκεύη ἱστορικῆς ἀξίας.

Τοῦ ἀρχαιοτάτου τούτου ἀκριβῶς Ἰεροῦ
Σκηνώματος τοῦ Ἁγίου Νικολάου Μύρων τῆς Λυ-
κειᾶς τοῦ Θαυματουργοῦ, ἐορτάζεται ἡ πρώτη ἐκ
τῆς ἀνοικοδομήσεως καὶ τῶν ἐγκαινίων αὐτοῦ
Ἑκατονταετηρὶς μεγαλοπρεπῶς τὴν 14 Ἰουλίου
1935 εἰς μνήμην τῶν Ἀειμνήστων αὐτοῦ Κτι-
τόρων καὶ ἀνακαινιστῶν, ὧν τὰ ἔργα πρὸς δόξαν
αὐτῶν καὶ εἰς γνῶσιν τῶν ἐπιγνηνομένων ἔσται,
ἡ δὲ μνήμη αἰωνία καὶ ἀγήρων.

ΑΒΡΑΑΜ Δ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ

Σημ. Τὸ ἱστορικὸν σημεῖωμα ὀφείλεται εἰς
τὴν ἀξίεπαινον ἐπιμέλειαν τοῦ ἐκ τῶν διοργανω-
τῶν κ. Α. Παναγιωτίδου, ὁ ὁποῖος ὁμιλογουμέ-
νως ἐπετέλεσε τὴν σεβαρωτέραν ἐργασίαν τῆς
ἄλλης ἐπιμόχθου ἐργασίας.

*Καλαβραγεῖς ἔργα εἰς τὴν
ἀπογραφοὴν κειμένων
6-Σεπτεμβρίου 1955*

ΤΥΠ. ΣΓΟΥΡΙΔΟΥ - ΓΑΛΑΤΑ

SISMANOGLIO
MEGARÒ

SISMANOGGLIO
MECARO

